

अभि

कूर्दे विघाताहमनातियोगात् ॥
 द्रवात्तथान्नाग्निश्च सेविताश्च
 विष्णुत्रवातक्रमनियहाश्च ।
 प्रसक्तसंरोदनशोककोपा-
 च्छिरोऽभिघातादतिमद्यपानात् ॥
 तथा ऋतूनाश्च विपर्ययेण
 क्लेशाभिघातादतिमैथुनाश्च ।
 वाप्ययहात् सूक्ष्मनिरीक्षणश्च
 नेत्रे विकारान् जनयन्ति दोषाः” ॥

स च चतुर्विधः । यथा,—
 “वातात् पित्तात् कफाद्गन्धादभिध्यन्दश्चतुर्विधः ।
 प्रायेण जायते घोरः सर्वनेत्रामयाकरः ॥
 निस्तोदनस्तम्भनरोमहर्ष-
 संघर्षपारुष्यशिरोऽभिघाताः ।
 विशुष्कभावः शिशिराश्रुता च
 वाताभिपन्ने नयने भवन्ति ॥
 दाहप्रपाकौ शिशिराभिनन्दा
 धूमायनं वाप्यसमुच्चयश्च ।
 उष्णाश्रुता पीतकनेत्रता च
 पित्ताभिपन्ने नयने भवन्ति ॥
 उष्णाभिनन्दा गुरुताक्षिशोथः
 कण्डुप्रदेहावतिशीतता च ।
 स्त्रावो बज्रः पिच्छिल एव चापि
 कफाभिपन्ने नयने भवन्ति ॥
 ताम्बाश्रुता लोहितनेत्रता च
 राज्यः समन्तादतिलोहिताश्च ।
 पित्तस्य लिङ्गानि च यानि तानि
 रक्ताभिपन्ने नयने भवन्ति” ॥

इति माधवकरः ॥ तस्य चिकित्सा यथा,—
 “द्वे पादमध्ये पृथुसन्निवेशे
 शिरो गते द्वे बज्रधा द्वि नेत्रे ।
 ताः प्रोक्ष्योत्सादनलेपनादीन्
 पादप्रयुक्तान्नयनं नयन्ति” ॥

प्रोक्ष्यं सेचनं । उत्सादनं उहर्त्तनं ।
 “मलोद्भ्रसंघट्टनपीडनाद्यै-
 स्ता दूषयन्ते नयनानि दुष्टाः ।
 भजेन्महादृष्टिहितानि तस्मा-
 द्दुपानदभ्यङ्गनधावनानि” ॥

मलं धूल्यादि । मलादिभिर्दुष्टैः ताः शिरानय-
 नानि दूषयन्ते इत्यन्वयः ॥

“चक्षुष्याः शालयो मुद्गा यवा मांसन्तु जाङ्गलं ।
 पक्षिमांसं विशेषेण वालूकं तण्डुलीयकं ॥
 पटोलककौटककारवेले-
 फलानि सर्पिःपरिपाचिताति ।
 तथैव वार्त्तिकुफलं नदीनं
 दृशोर्हितः खादु तथापि तिक्तः ॥
 कद्रुस्त्रगुरुतीक्ष्णामाघनिष्पावमैथुनं
 मद्यवह्वरपिण्याकमत्स्यशाकविष्कृदं ।
 विदाहीन्यन्नपानानि न हितान्यद्विरोगिणः ॥
 सेक आश्वोतनं पिण्डी विडाणसर्पयं तथा ।
 पुटपाकोऽन्नं चैमिः कर्कशैश्चमुपाचरेत्” ॥ * ॥

कण्डुविधिः । तत्र सेकविधिः ।

अभि

“सेकस्तु सूक्ष्मधाराभिः सर्वस्निग्धने हितः ।
 मीलितात्तस्य मर्त्यस्य प्रदेशश्चतुरङ्गुलः ॥
 स चापि स्नेहनी वाते पित्ते रक्ते च रोपयः ।
 लेखनस्तु कफे कार्यस्तस्य मात्रा विधीयते ॥
 घडभिवीचां शूतेः स्नेहे चतुर्भिस्तैस्तु रोपये ।
 तैस्त्रिभिर्लेखने कार्यैः सेको नेत्रप्रसादने ॥
 निमेषोन्मेषयो षुषामङ्गल्याच्छोटिका तथा ।
 गुर्वक्षरोच्चारणं वा वाङ्मात्रेयं स्मृता बुधैः” ॥
 कोटिका टुटकी इति लोके ।
 “सेकस्तु दिवसे कार्यो रात्रौ चात्यन्तिके गदे” ।
 स यथा,—
 “ररयद्वदलमूलत्वक्शृतमाजं पयो हितं ।
 सुखोष्णं नेत्रयोः सिक्तं वाताभिध्यन्दाशनं ॥
 पथ्याक्षामलखखसखसवल्कलकल्कोन सूक्ष्मवस्त्रेण ।
 क्षत्वा पोटलिकां तामहिकेनोत्थद्रवेणाक्ष्तां ॥
 निदधीत लोचने स्यात् सर्वाभिध्यन्दसंत्ययः शीघ्रं ।
 योगोऽथमृष्टिभिरक्तो जगदुपकाराय कारुणिकैः ॥
 शुक्ला पाणितलं दृष्ट्वा चक्षुषोर्यदि दीयते ।
 अचिरेणैव तदारि तिमिराणि व्यपोहति ॥
 खानं क्षणतिलैश्चापि चक्षुष्यमनिनापहं ।
 आमलैः सततं खानं परं दृष्टिबलावहं ॥
 त्रिफलायाः कषायस्तु धावनान्नेत्ररोगजित् ।
 कवलाम्बुखरोग्नः पानतः कामलापहः” * ॥

अथाश्वोतनविधिः ।
 “क्वाथक्षीरद्रवखेहविन्दूनां यस्तु पाननं ।
 क्षुण्णोन्मीलिते नेत्रे प्रोक्ताश्चोतनश्च तत् ॥
 विन्द्वोऽष्टौ लेखनेषु रोपये दशविन्दवः ॥
 स्नेहने दादश प्रोक्तास्ते शूते कोष्णरूपिणः ।
 उष्णो तु शीतरूपाः स्युः सर्वत्रैवैष निश्चयः ॥
 वाते तिक्तं तथा स्निग्धं पित्ते मधुरशीतलं ।
 कफे तिक्तोष्णरूढं स्यात् क्रमादाश्वोतनं हितं ॥
 आश्वोतनागं सर्वेषां मात्रा स्यादाकृषतोन्मिता ।
 ततः परं लोचनान्धां भेषजाय नयो मतः ॥
 अश्वोतनं न कर्त्तव्यं निशायां केनचित् क्वचित्” ।
 तद्वयथा,—
 “विल्वादिपञ्चमूलेन दृहत्वेरयद्विशुभिः ।
 क्वाथ आश्वोतने कोष्णो वाताभिध्यन्दाशनः ॥
 त्रिफलाश्वोतनं नेत्रे सर्वाभिध्यन्दाशनं” * ॥

अथ पिण्डीविधिः ।
 “उत्तमेषजकल्कस्य पिण्डी च कोणमात्रया ।
 वस्त्रखण्डेन संबद्धाभिध्यन्दप्रणालिनी ॥
 स्निग्धोष्णा पिण्डिका वाते पित्ते सा शीतला मता ।
 रूक्षोष्णा स्नेष्यापि प्रोक्ता विधिरक्तो बुधैरर्थ” ॥
 सा यथा,—
 “ररयद्वदलमूलत्वक्शुनिर्मिता वातनाशिनी ।
 घात्री विरचिता पित्ते शिशुपत्रकृता कफे ॥
 निम्बपत्रकृता पिण्डी पित्तक्षेपणहरी भवेत् ।
 युग्ही निम्बदलैः पिण्डी सुखोष्णा खल्पसैन्धवा ॥
 भार्था नेत्रेऽनिलक्षेपणशोधकखडूयथाहरी ।
 त्रिफला पिण्डिका नेत्रे वातपित्तकषायहृत्” ॥
 “पथ्याक्षामलखखसवल्कलकल्कोऽहिकेनजलयुक्तः ।
 तेन विरचिता पिण्डी श्रमयति सकलानभिध्यन्दां” ॥

अभि

इति भावप्रकाशः ॥

अभिध्यन्दिरमणं, क्ली, (अभिध्यन्दः प्रधाननगर-
 स्यातिदृष्ट्वा तत्सन्निधाने स्थापनं स एव विद्यते
 ऽत्र इति, रमतोऽत्र रम + आधारे ल्युट्, ततः
 कर्मधारयः ।) प्रधाननगरसन्निहितनगरं । तत्प-
 र्यायः । शाखानगरं २ । इति जटाधरः ॥

अभिसन्तापः, पुं, (अभिसन्ताप्यतेऽत्र, अभि + सम् +
 + तप् + शिच् + आधारे अच् ।) युजं । इति
 हलायुधः ॥
 (“जयं स्यादभिसन्तापः संमदोविग्रहस्तथा” ।
 इति हलायुधः ।)

अभिसन्धानं, क्ली, (अभि + सम् + धा + भावे ल्युट् ।)
 वचनं । प्रतारणं । इति हेमचन्द्रः ॥
 (“परभिसन्धानपरं यद्यप्यस्य विचेष्टितं ।
 जिगीषोरन्ध्रमेघाय धर्म्ममेव नभूव तत्” ॥
 इति रघुवंशे ।)

अभिसन्धिः, पुं, (अभिसन्धानं अभि + सम् + धा +
 भावे क्तिः ।) अभिसन्धानं । उद्देशः । यथा,—
 “पिटृन्नमस्ये दिवि ये च मूर्च्छाः,
 खधासुजः काश्यफलाभिसन्धौ ।
 प्रदानशक्ताः सकलेष्वितानां,
 विमुक्तिदा येऽनभिसंहितेषु” ॥

इति ऋषिस्तवः ॥
 (“अथ ते सुनयो दिव्याः प्रेक्ष्य हैमवतं पुरं ।
 खर्गाभिसन्धिसुक्लतं वक्ष्यामि मे गिरे” ॥
 इति कुमारसम्भवे ।)

अभिसम्पातः, पुं, (अभिसम्पाद्यते योऽजा यत्र, अभि
 + सम् + पत् + आधारे घञ् ।) युजं । इत्यमरः ॥

अभिसरः, पुं, (आभिसुख्येन सरति, अभि + ह +
 पचाद्यच् ।) सहायः । अनुचरः । इत्यमरः ॥
 (“राजा राज्यवर्द्धनं महासामन्तैः क्षत्वा साभि-
 सरम् उत्तरापथं प्राहिषोत्” । इति हर्ष-
 चरिते ।)

अभिसर्जनं, क्ली, (अभि + हञ् + भावे ल्युट् ।)
 दानं । बधः । इति धरणी ॥

अभिसारः, पुं, (अभि + ह + आधारे घञ् ।) बलं ।
 युजं । सहायः । साधनं । इति धरणी ॥ क्ली-
 पुंस्योरन्यतरस्यान्यतरार्थं सङ्केतस्थलगमनं । इत्य-
 ञ्कारशास्त्रं । (“रक्षिसुखसारे गतमभिसारे
 मदनमनोहरवेष्ट” । इति गीतगोविन्दे । “एवं
 क्षत्वाभिसाराणां पुंसलीनां विनोदने” । इति
 साहित्यदर्पणे ।)

अभिसारिका, स्त्री, (अभिसरति कान्तिनिर्दिष्ट-
 संकेतस्थानं गच्छति या, अभि + ह + एषुच्,
 स्त्रियां टाप् ।) स्त्रीयादिषोडशनायिका मध्ये अष्टा-
 वस्थाविशिष्टाष्टनायिकान्तगतनायिकाभेदः । अस्या
 लक्षणं । सङ्केतस्थले स्वयं गमनकर्त्री एवं प्रिय-
 गमनकारयित्री । अस्याश्चेष्टा । समयानुरूप-
 भूषणं । शृङ्गा । बुद्धिर्नैपुण्यं । कपटसाहसादिः ।
 सा त्रिविधा । दिवाभिसारिका १ ज्योत्स्नाभि-
 सारिका २ अन्धकाराभिसारिका ३ । इति रस-
 मञ्जरी ॥